

Elijah - Sekiz Numara

Eriha

Jeff Pippenger

2023-10-09

Eski, gerçek İsrail'in ve modern, ruhsal İsrail'in başlangıcında—Kızıldeniz'den geçişte ve ardından Büyük Hayal Kırıklığı'nda—nihayetinde son sınamaya varan aşamalı bir dizi sınama başladı. Sayılar Kitabı'nda ve Millerci tarihte o son sınamanın başarısızlığı, çölde dolaşma döneminin başlangıcını işaret eder.

Kırk yıl boyunca imansızlık, yakınma ve isyan, kadim İsrail'i Kenan diyarına girmekten alıyordu. Aynı günahlar, bugünkü İsrail'in göksel Kenan'a girişini geciktirdi. Her iki durumda da sorun Tanrı'nın vaatlerinde değildi. Bizi bunca yıl günah ve keder dünyasında tutan şey, Rab'be bağlı olduğunu söyleyen halk arasında görülen imansızlık, dünyevilik, adanmamışlık ve çekişmedir.

"İtaatsizlik yüzünden bu dünyada, İsrailoğulları gibi, daha birçok yıl kalmak zorunda kalabiliriz; ancak Mesih uğruna, O'nun halkı kendi yanlış davranışlarının sonuçlarını Tanrı'ya yükleyerek günah üstüne günah eklememelidir." Evangelism, 696.

Eski İsrail tarihinin sonunda, başlangıçta olduğu gibi, aşamalı bir sınama süreci vardı ve bu süreç, eski harfi İsrail Babil'e sürgüne götürüldüğünde sona erdi. Modern ruhsal İsrail'in sonunda, onlar da aşamalı bir sınama süreciyle yüzleşecekler. Bu süreç, Pazar yasasıyla Laodikyalı Adventistler alt edildiğinde sona erer. Eski İsrail'de olduğu gibi, modern İsrail de ruhsal Babil tarafından esir alınacak.

Peygamberlik açısından 1798'de başlayıp resmen 1863'te sona eren Millerci hareket, 1989'da başlayan ve insanlığın deneme süresinin kapanışı ile Mesih'in İkinci Gelişi'nde sona eren yüz kırk dört binin hareketini temsil eder. Millerci hareketin sona ermesi ile üçüncü meleğin güçlü hareketinin gelişi arasındaki dönem, yasal olarak tescil edilmiş Laodikya Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin tarihidir.

"Sina ile Kenan sınırlarındaki Kadeş arasında yalnızca on bir günlük yol vardı; bulut nihayet ileri yürüyüş için işaret verdiğinde, İsrail'in orduları o güzel diyara tez zamanda girecekleri umuduyla yürüyüşlerine yeniden başladılar. Yehova onları Mısır'dan çıkarırken harikalar yapmıştı; O'nu egemenleri olarak kabul etmek üzere resmen antlaşma yaptıklarına ve Yüceler Yücesi'nin seçilmiş halkı olarak kabul edildiklerine göre, şimdi hangi bereketleri beklemeyeceklerdi?" Atalar ve Peygamberler, 376.

Kısa yolculukları, imansızlıkları ve itaatsizlikleri yüzünden kırk yıla uzadı. Kölelikten kudretli kurtarılıklarına dayanan bir iman sergilemiş olsalardı, kısa sürede Şeria Nehri'ni geçip Vaat Edilen Topraklar'a gireceklerdi. Bundan sonra karşılıklarına çıkacak ilk engel, Yeşu'nun daha sonra ele aldığı aynı engel olacaktı. Kırk yıl sonra, harfi İsrail Vaat Edilen Topraklar'a doğru çölden ayrıldı ve ilk adım Eriha oldu; Eriha ise iman eden herkes için kurtuluşa götüren Tanrı gücünün bir

sembolü olarak durur. Eriha, aynı zamanda Millerci hareketin 1863'te yüzleşmesi gereken işe de bir semboldür, fakat onlar çöle geri çekildiler. İlyas'ın sembolizmi Eriha'nın sembolizmiyle doğrudan bağlantılıdır ve İlyas'ın Eriha ile tarihsel bağını ele almak öğreticidir.

Omri'nin yaptığı işlerin geri kalanı ve gösterdiği kudret, İsrail krallarının yıllıkları kitabında yazılı değil mi? Böylece Omri atalarıyla birlikte yattı ve Samiriye'de gömüldü; yerine oğlu Ahab kral oldu. Yahuda Kralı Asa'nın otuz sekizinci yılında, Omri'nin oğlu Ahab İsrail üzerinde kral olmaya başladı; Omri'nin oğlu Ahab Samiriye'de İsrail üzerinde yirmi iki yıl krallık yaptı. Omri'nin oğlu Ahab, ondan önce gelenlerin hepsinden daha çok, Rab'bin gözünde kötülük yaptı. Sanki Nebat oğlu Yerovam'ın günahlarında yürümek onun için önemsiz bir şeymiş gibi, Sidonluların kralı Etbaal'ın kızı İzebel'i kendine eş aldı; gidip Baal'e kulluk etti ve ona tapındı. Samiriye'de yaptırdığı Baal tapınağında Baal için bir sunak kurdu. Ahab bir Aşera putu da dikti; İsrail'in Tanrısı Rab'bi öfkelenmede ondan önce yaşayan bütün İsrail krallarından daha ileri gitti. Onun günlerinde Beyteli Hiel Eriha'yı inşa etti: temelini ilk oğlu Abiram'ın canı pahasına attı, kapılarını en küçük oğlu Seguv'un canı pahasına dikti; bu, Rab'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca oldu. Gilat sakinlerinden Tişbeli İlyas Ahab'a dedi: Huzurunda durduğum İsrail'in Tanrısı Rab sağdır ki, benim sözüm olmadıkça bu yıllarda ne çiy ne de yağmur olacak. 1 Krallar 16:27-17:1.

İlyas'ın Ahab ve İzebel'in tanrılarıyla Karmel Dağı'nda yaşadığı karşılaşma, İsrail'in kuzey krallığının yedinci kralının dinden dönmesine bir karşılıktı; bu kral, "ondan önceki bütün İsrail krallarından daha çok İsrail'in RAB Tanrısını öfkelenirdi." Söz konusu metindeki "kışkırtmak" sözcüğü, Sayılar 14'teki onuncu sınamayla temsil edilen "kışkırtma günü"ne bir göndermedir. Ahab'ın Tanrı'yı kışkırtması, Sayılar 14'te on casusun kötü raporuyla ortaya çıkan on sınamanın sonuncusunu temsil ediyordu. Bu nedenle, Millerci hareket için son sınamayı ve yüz kırk dört bin için son sınamayı temsil eder.

Bu nedenle Kutsal Ruh şöyle diyor: Bugün O'nun sesini işitirseniz, yüreklerinizi katılaştırmayın; isyan zamanında olduğu gibi, çölde deneme gününde olduğu gibi. İbraniler 3:7, 8.

Ahab'ın temsil ettiği peygamberî "kışkırtma günü"nde, Peygamber İlyas, gerekirse Tanrı'nın İsrail üzerine yargılar getirmesi için dua etti, öyle ki halkı işledikleri günahlardan tövbe etsin.

İsrail halkı, Tanrı'ya duydukları korku ve saygıyı yavaş yavaş yitirmişti; öyle ki Tanrı'nın Yeşu aracılığıyla ilettiği söz artık onlar için hiçbir ağırlık taşımıyordu. 'Onun [Ahab'ın] günlerinde Beytel'li Hiel Eriha'yı inşa etti: ilk oğlu Aviram'ın canı pahasına onun temelini attı, en küçük oğlu Seguv'un canı pahasına da kapılarını taktı; bu, Rab'bin, Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarıncaydı.'

İsrail dinden dönerken, İlyas Tanrı'nın sadık ve gerçek bir peygamberi olarak kaldı. İmansızlık ve sadakatsizliğin İsrailoğullarını hızla Tanrı'dan uzaklaştırdığını gördükçe, sadık yüreği derinden kederlendi ve Tanrı'nın halkını kurtarması için dua etti. Rab'bin günah işleyen halkını bütünüyle reddetmemesi, gerekirse yargılarıyla onları tövbeye uyandırması ve günahta daha da ileri gitmelerine izin vermeyip, böylece O'nu onları bir ulus olarak yok etmeye kadar öfkelenmelerine engel olması için yalvardı.

Rab'bin sözü İlyas'a geldi; İsrail'in günahları nedeniyle yargılarını ilan etmesi için Ahav'a gitmesini buyurdu. İlyas gece gündüz yol aldı, Ahav'ın sarayına varıncaya dek. İçeri girmek için izin istemedi ve resmen duyurulmayı beklemedi. Ahav'ın hiç beklemediği bir anda, İlyas, peygamberlerin genellikle giydiği kaba giysiler içinde, Samiriye'nin şaşkın kralının karşısına dikilir. Davet edilmeden birdenbire ortaya çıkışı için özür dilemez; tersine, ellerini göğe kaldırarak, gökleri ve yeri yaratan diri Tanrı adına İsrail'in başına gelecek yargıları ciddiyetle ilan eder: 'Benim sözüm olmadıkça bu yıllarda ne çiy düşecek ne de yağmur yağacak.'

İsrail'in günahları nedeniyle Tanrı'nın yargılarını ilan eden bu sarsıcı kınama, dinden dönmüş kralın üzerine yıldırım gibi indi. Şaşkınlık ve dehşetle adeta felç olmuş gibiydi; ve daha şaşkınlığından kendine gelemeyen, İlyas, mesajının etkisini görmeyi beklemeden, geldiği gibi aniden ortadan kayboldu. Onun görevi Tanrı'dan gelen felaket sözünü iletmektir ve hemen ayrıldı. Sözü göğün hazinelerini kilitlemişti ve onları yeniden açabilecek tek anahtar da yine onun sözüydü. Tanıklıklar, cilt 3, 273.

İsrail, Yeşu'nun onlara putperest uluslarla ilişki kurmamalarını ve Eriha'yı asla yeniden inşa etmemelerini kesinlikle emrettiğini unutmuştu. Her ne kadar Eriha'daki savaş Tanrı'nın gücünün muazzam bir göstergesi ve Tanrı'nın halkını Vaat Edilmiş Topraklara götürme vaadinin bir simgesi olsa da, Eriha ile bağlantılı bir günah, bir lanet ve bir kurtuluş da vardı. 'Günah', Eriha'nın servetine ve nüfuzuna göz diken Akan'a aitti; 'lanet', Eriha'yı yeniden inşa edecek herhangi birinin üzerindeydi; ve fahişe Rahav 'kurtuluşu' temsil ediyordu. Akan güzel bir Babil kaftanını istiyordu. Günahını saklayabileceğini düşündü; Adem ile Havva'nın günahlarını incir yapraklarından bir giysiyle saklamaya çalıştıkları gibi. Akan, Eriha'nın temsil ettiği refahı istiyordu ve Babil'le anılmayı arzuluyordu.

Eriha, üçüncü meleğin mesajının dünyaya taşınması işinin bir simgesi olarak ortaya konur; ancak dünyayı sevmek ve ona güvenmek günahına dair bir uyarı da barındırır. Eriha sembolü ayrıca Eriha'nın yeniden inşa edilmesine karşı bir lanet içerir ve Rahav, üçüncü meleğin yüksek sesli çağrısı ilan edildiğinde oradan çıkan, hâlâ Babil'de bulunanları temsil eder.

İlyas'ın sadık ruhu kederlendi. Öfkesi kabardı ve Tanrı'nın görkemi için kıskançlıkla yandı. İsrail'in korkunç bir dinden dönmüşlüğe sürüldüğünü gördü. Tanrı'nın onlar için gerçekleştirdiği büyük işleri hatırladığında ise keder ve hayretle bunaldı. Ama halkın çoğu bütün bunları unutmuştu. Rab'bin önüne çıktı ve ruhu acıyla burkulmuş halde, gerekirse yargılarla, halkını kurtarması için O'na yalvardı. Tanrı'dan nankör halkından göğün hazineleri olan çiy ve yağmuru esirgemesini diledi ki dinden dönmüş İsrail, yeri sulayıp bereketlendirsinsin ve bol ürün versin diye altın, ağaç ve taş putlarına, güneşe, aya ve yıldızlara boşuna bel bağlasın. Rab, İlyas'a duasını işittiğini ve halkı tövbe edip O'na dönene kadar onlardan çiy ve yağmuru esirgeyeceğini bildirdi.

Tanrı, halkını çevrelerindeki putperest uluslarla karışmaktan özellikle korumuştur; yürekleri, duyuları saptırmak için en pahalı ve baştan çıkarıcı biçimde düzenlenmiş çekici kutsal koruluklar, kutsal mekânlar, tapınaklar ve sunaklar aracılığıyla aldatılmasın ve böylece Tanrı halkın zihinlerinde yerinden edilmesin diye.

Jericho kenti en aşırı putperestliğe adanmıştı. Sakinleri çok zengindi; ama Tanrı'nın onlara verdiği bütün zenginlikleri kendi tanrılarının armağanı sayıyorlardı. Altın ve gümüşleri boldu; ama Tufan'dan önceki insanlar gibi bozulmuş ve küfürbazdılar; kötü işleriyle göklerin Tanrısına hakaret ediyor ve O'nu kışkırtıyorlardı. Tanrı'nın yargıları Jericho'ya karşı harekete geçti. Jericho güçlü bir kaleydi. Ama Rab'bin ordusunun başkumandanı bizzat gökten geldi ve göğün ordularını kente saldırıya önderlik etti. Tanrı'nın melekleri o muazzam surları tutup yıkıp yere serdiler. Tanrı, Jericho kentinin lanete adanacağını ve Rahab ile ev halkı dışında herkesin yok olacağını söylemişti. Bunlar, Rahab'ın Rab'bin elçilerine gösterdiği iyilik nedeniyle kurtulacaktı. Halka Rab'bin sözü şuydu: "Her ne pahasına olursa olsun lanetli şeyden kendinizi sakının; yoksa lanetli şeyden alarak kendinizi lanet altına sokar, İsrail'in ordugâhını lanete çevirir ve onu sıkıntıya sokarsınız." "Ve Joshua o sırada onları uyararak şöyle dedi: Rab'bin huzurunda lanetli olsun kalkıp bu Jericho kentini inşa eden adam: onun temelini ilk doğan oğlu pahasına atacak, en küçük oğlu pahasına da kapılarını dikecektir."

Tanrı, halkın orada yaşayanların tapındığı şeylerin cazibesine kapılıp yüreklerinin Tanrı'dan uzaklaşmaması için Eriha konusunda çok titizdi. Halkını en kesin buyruklarla korudu; ancak Tanrı'nın Yeşu'nun ağzından verdiği o ciddi buyruklara rağmen, Akhan bunu çiğnemeye cüret etti. Açgözlülüğü, Tanrı'nın üzerlerinde laneti bulunduğu için dokunmasını yasakladığı hazinelerden almasına yol açtı. Ve bu adamın günahı yüzünden Tanrı'nın İsrail'i düşmanları karşısında su gibi güçsüz kaldı.

Yeşu ve İsrail'in ileri gelenleri büyük bir sıkıntı içindeydiler. Rab halkına öfkelenmesi için Tanrı'nın sandığının önünde son derece alçakgönüllülükle yüzüstü yattılar. Tanrı'nın önünde dua edip ağladılar. Rab Yeşu'ya şöyle dedi: "Kalk; neden böyle yüzüstü yatıyorsun? İsrail günah işledi; onlara buyurduğum antlaşmamı da çiğnediler. Çünkü lanetli olan şeyden aldılar; çaldılar, gizlediler ve hatta onu kendi eşyalarının arasına koydular. Bu yüzden İsrail oğulları düşmanlarının karşısında duramadılar; lanetli oldukları için düşmanlarının önünden sırt çevirdiler. İçinizden lanetli olanı yok etmedikçe artık sizinle olmayacağım."

Bana, Tanrı'nın burada, O'nun buyruklarını tutan halkı olduklarını ileri sürenler arasındaki günaha nasıl baktığını ortaya koyduğu gösterildi. Tıpkı eski İsrail'in gördüğü gibi, kudretinin olağanüstü tezahürlerine tanık olmakla kendileri özel olarak onurlandırılmış olan ve buna rağmen O'nun açık talimatlarını hiçe saymaya cüret edecek olanlar, O'nun gazabının hedefi olacaklardır. Halkına, itaatsizlik ve günahın O'na son derece iğrenç geldiğini ve hafife alınmaması gerektiğini öğretmek ister. Tanıklıklar, cilt 3, 263, 264.

Jericho'nun öyküsü, kötü ve zengin bir şehrin görünürdeki güç ve ihtişamına güvenmemek gerektiği uyarısını içerir. Kutsal Kitap peygamberliğinde "şehir" bir krallığı ifade eder ve Achan Babil'e ait bir giysi aldı. Giysi peygamberlikte karakteri temsil eder; bu yüzden "son günler"de, Achan'ın Babil'e ait giysiyi gizlemesi, ruhsal Babil'in karakterine sahip olma yönündeki gizli bir arzuyu temsil eder. Ruhsal Babil'in karakteri ya da sureti, Amerika Birleşik Devletleri kilise ile devleti bir araya getirdiğinde göz diktiği şeydir.

Amerikan İç Savaşı için Millerit hareketin gençlerinin zorunlu askerliğe alınması ihtimaliyle karşı karşıya kalan ve örgütlenme ihtiyacını fark eden hareketin önderleri, asla asimile olmayı düşünmedikleri müreffeh ülkeyle hukuki bağ kurdular. O müreffeh ülkenin Anayasası bile bir

kilisenin devletle bağlantılı olmasının hiçbir zaman gerekli olmadığını öngörüyordu. Millerit dönemi sırasında var olan ve bugün hâlâ varlığını sürdüren mezhepler vardı; bu mezheplerin bazıları Amerika Birleşik Devletleri hükümetiyle hiçbir zaman hukuki bir ilişkiye girmemiştir ve o ilişkiyi kurmama yönündeki tercihleri, kendi kiliselerini örgütlemelerini hiçbir şekilde engellememiştir.

Yeşu Eriha savaşını yaptıktan çok sonra, Ahab zamanında, Tanrı'nın dinden dönmüş halkı, Akan'ın dinden dönmesinin ve Eriha'nın yıkılışının içerdiği tüm uyarıları unutmuştu. İlyas Tanrı'ya dua etti; gerekirse halkını tövbeye getirmek için Tanrı'nın yargılarının işletilmesini diledi. Malaki Eski Ahit'in son sözlerini kayda geçirirken, vaat Rab'bin dünyayı bir lanetle vurması bağlamında sunulur. Eriha ile ilişkili lanet, Eriha'yı yeniden inşa edecek herkesin üzerindeydi. Lanet, Akan gibi Eriha ile bağlantılı zenginlik ve refaha güvenmeyi arzulayan herkesin üzerindeydi. Akan'ın "günahı", Babil işi bir giysiyi giymeye yönelik gizli, kutsanmamış içsel arzuyu temsil eder. "Lanet" ise o içsel arzuları eyleme dökmekle ilgiliydi.

Miller'in mesajı, kendi zamanı için İlyas mesajıydı ve İç Savaş, İlyas mesajına eşlik eden yargıları temsil ediyordu. İç Savaş'ın ortasında, 1863'te, Millerci Adventizm Eriha'yı yeniden inşa etti; Yeşu'nun, bunu yapan herhangi bir adama yönelik lanetinin ayrıntılarının tanıklık ettiği üzere.

Yeşu o zaman onlara ant verdirerek şöyle dedi: Rab'bin huzurunda lanetli olsun, kalkıp bu Eriha kentini kuran kişi; temelini ilk oğlunun canı pahasına atacak ve kapılarını en küçük oğlunun canı pahasına takacaktır. Yeşu 6:26.

Joshua'nın emrindeki "adjured" kelimesi hem yemin hem de lanettir. Joshua'nın emrini bozarsan lanetlenirsin, yemine sadık kalırsan kutsanırsın. "Adjured" olarak çevrilen kelime, Leviticus yirmi altıda "yedi kez" olarak da çevrilir. Daniel'in dokuzuncu bölümde ifade ettiği üzere Musa'nın yemin ve laneti, Jericho'nun yeniden inşasıyla bağlantılıdır.

Evet, bütün İsrail Senin yasanı çiğneyip sesine itaat etmemek için yoldan saptı; bu yüzden lanet ve Tanrı'nın kulu Musa'nın yasasında yazılı olan yemin üzerimize döküldü; çünkü O'na karşı günah işledik. Daniel 9:11.

Sister White şöyle dedi: "Halkın, orada yaşayanların tapındığı şeylerin cazibesine kapılıp yüreklerinin Tanrı'dan uzaklaşmaması için Tanrı Jeriko konusunda çok titizdi." Tanrı, Jeriko'nun yıkımını gerçekleştirmede çok titizdi ve bu nedenle Achan'ın temsil ettiği uyarıyı kayda geçirmek konusunda da çok titiz davrandı. Jeriko'nun yeniden inşasıyla bağlantılı laneti kayda geçirmek konusunda dikkatliydi ve duvarları yıkmak için kullanılan ilahi yöntemleri tanımlamada da özenliydi.

Şüphesiz Rab'bin ordusunun komutanı olarak İsa, melekleri yönlendirerek Eriha'nın surlarını yıktırdı; Tanrı'nın sözünde hiçbir şey tesadüfen yapılmaz. Ancak bu örnekte, kadın peygamberin bize "Tanrı Eriha konusunda çok titizdi" dediğini görüyoruz. Yedi gün boyunca ahit sandığı şehrin etrafında dolaştırıldı ve peygamberlikte bir gün bir yıla denktir. Bu ilke, çöldeki kırk yıllık dolaşmanın başında kayda geçirilmişti ve o kırk yılın sonunda Eriha'nın etrafını yedi gün dolaştılar.

Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısına göre, yani kırk gün, her gün bir yıl sayılmak üzere, günahlarınızın cezasını kırk yıl çekeceksiniz ve sözümü bozduğumu bileceksiniz. Sayılar 14:34.

Yedi gün boyunca sandık şehrin etrafında dolaştırıldı ve yedinci gün şehir etrafında "yedi kez" dolaştırıldı. Bu, Jericho'nun Musa'nın yeminindeki "yedi kez" ile ilişkili olduğuna dair iki peygamberlik tanıklığı sağlar. Tanrı'nın antlaşma halkı kâhinlerdir ve yedi kâhin yedi borazan çaldı.

Siz de, yaşayan taşlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak bina ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın kabul ettiği ruhsal kurbanlar sunmak için. 1. Petrus 2:5.

Bir borazan, geçtiği bağlama göre ya bir uyarı mesajını, ya bir yargıyı ya da kutsal bir toplantıya çağırıcıyı temsil eder. Son günlerde, Milleritlerin tarihinde olduğu gibi, borazan nöbetçiler tarafından çalınacaktır. Kâhinler, Siyon'un surlarında borazan çalarak Tanrı'nın halkını yaklaşan bir yargı konusunda uyarıcı ve aynı zamanda aynı halkı kutsal bir toplantıya çağırıcı nöbetçileri temsil eder.

Siyon'da boru çalın, kutsal dağımda uyarıcı verin; ülkenin bütün halkı titresin; çünkü Rab'bin günü geliyor; çünkü yakındır... Siyon'da boru çalın, oruç ilan edin, kutsal toplantı ilan edin: Halkı toplayın, topluluğu kutsayın, ihtiyarları bir araya getirin, çocukları ve meme emenleri toplayın: Damat odasından çıksın, gelin de odasından. Kâhinler, Rab'bin hizmetkârları, revakla sunak arasında ağlasınlar ve şöyle desinler: Ey Rab, halkını esirge, mirasını utanca verme; ulusların onların üzerine hükmetmesine neden olma. Halklar arasında, 'Tanrıları nerede?' demelerine niçin izin verilsin? Yoel 2:1, 15-17.

Borazan mesajı İlyas mesajıdır. Yeşu kitabının altıncı bölümünde "yedi" sözcüğünün çeşitli kullanımlarının tümü, Levililer'in yirmi altıncı bölümünde "yedi kez" olarak çevrilen sözcükle aynı sözcük ya da onunla ilişkili bir türevidir. Buna karşın, Laodikyalı ilahiyatçıların sunduğu masallar, Levililer'in yirmi altıncı bölümünde "yedi kez" diye çevrilen sözcüğün yalnızca gücün doluluğunu, ya da tamamlanmışlığı, ya da Miller'in "yedi kez" diye çevrilen sözcüğe sayısal bir değer atamakta haklı olduğu gerçeğini inkâr etmelerinin başka bir budalaca çeşitlemesini temsil ettiğini ileri sürer. Kâhinler halkı kentin etrafında yedi kez dolaştırdılar; Eriha'nın çevresinde tam ya da tamamıyla dolaştırmadılar. "Yedi kez" diye çevrilen sözcük sayısal bir değeri temsil eder!

Eriha'da halk bağırdığında, bu, Daniel kitabının ikinci bölümünde elle yontulmadan dağdan koparılan ve heykele vurup onu paramparça eden yüz kırk dört binin gür çağrısını simgeliyordu.

Ve bu kralların günlerinde göklerin Tanrısı asla yıkılmayacak bir krallık kuracak; bu krallık başka bir halka bırakılmayacak, tersine bütün bu krallıkları parçalayacak ve yok edecek, kendisi ise sonsuza dek ayakta kalacaktır. Çünkü sen, taşın insan eli değmeden dağdan koparıldığını ve demiri, tuncu, kili, gümüşü ve altını paramparça ettiğini gördün; yüce Tanrı bundan sonra ne olacağını krala bildirdi. Rüya gerçektir ve yorumu kesindir. Daniel 2:44, 45.

Tanrı, Eriha'da bulunan değerli metalleri altın, gümüş, tunç ve demir olarak özenle sıraladı. Peygamberlik bağlamında, kil, Rahav'ın temsil ettiği üzere Tanrı'nın halkını simgeler. Eriha, yüz kırk dört binin yüksek haykırışı sırasında yeryüzündeki bütün krallıkların sonunu temsil eder.

Ama bütün gümüş ve altın, ayrıca tunç ve demir kaplar Rab'be adanmıştır: Rab'bin hazinesine konulacaklar. Yeşu 6:19.

Yeriko, Vaat Edilmiş Toprakların fethedilmesi işini temsil eder; bu da üçüncü meleğin güçlü hareketinin işini simgeler. Bu iş, bir uyarı, bir lanet ve fahişe Rahab'ın temsil ettiği üzere kâhinlik dışında kalanların kurtarılmasını içerir.

Yeşu'nun peygamberce "laneti" daha sonra Ahab ve İlyas günlerinde yerine geldi. Eriha'nın yeniden inşa edilmesine karşı yöneltilen lanet, bunu yapan adamın Eriha'nın kapılarını kurduğunda en küçük oğlunu, temellerini attığında ise en büyük oğlunu yitireceğini özellikle öngörüyordu. İlyas zamanında, Bethel'den Hiel bu peygamberliği yerine getirdi; kapıları kurduğunda en küçük oğlu öldü, temelleri attığında da en büyük oğlu öldü. İlyas'ın mesajıyla ilişkilendirilen "lanet", Eriha'nın yeniden inşa edilmesi işiyle temsil ediliyordu.

İşte, Rab'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim. O, babaların yüreğini çocuklara, çocukların yüreğini de babalarına döndürecek; yoksa gelirim ve yeryüzünü lanetle vururum. Malaki 4:5, 6.

Miller'in İlyas mesajıyla ilişkilendirilen Millerit tarihindeki lanet, Yeşu tarafından önceden bildirildi ve İlyas ile Ahab zamanında yerine geldi.

Onun günlerinde Beytelli Hiel Eriha'yı inşa etti; Rab'bin, Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söze göre, ilk oğlu Abiram'ın canı pahasına temelini attı ve en küçük oğlu Segub'un canı pahasına kapılarını kurdu. 1. Krallar 16:34.

Eriha'yı yeniden inşa etme laneti, Tanrı'nın Eriha'nın surlarını yıkarak sergilediği kudretin tezahüründen ayrı düşünülemez. White Hanım şöyle dedi: "Eski İsrail'in gördüğü gibi, O'nun kudretinin dikkat çekici tezahürlerine tanık olmakla O'nun tarafından özel olarak onurlandırılmış olanlar, buna rağmen O'nun açık talimatlarını hiçe saymaya kalkıştırlarsa, O'nun gazabının hedefi olacaklardır." Milleritler, Gece Yarısı Çılgılığı ile doruğa ulaşan Tanrı'nın kudretinin tezahürüne henüz katılmışlardı; yine de Daniel'in Musa'nın laneti olarak da tanımlandığı, Musa'nın yedi zaman üzerine ettiği yemini reddettiler.

Tanrı'nın Sözü'nde isimler karakterin bir sembolüdür ve Eriha'yı yeniden inşa eden adamın adı, en büyük ve en küçük oğullarının adlarıyla birlikte oldukça açıklayıcıdır. Hiel, gücün Yaşayan Tanrısı anlamına gelir ve Hiel'in Yaşayan Tanrı'nın bir takipçisi olduğunu düşündürür. Onun Beytel'li olarak anılması, onu kiliseyle özdeşleştirir. İlk oğlu Abiram, yüceltilme ve yükseltme anlamında "yüksekliğin babası" demektir. En küçük oğlu Segub ise "yüce" ve "yüceltmek, yükseltmek" anlamına gelir. Bu üç adın tümü Tanrı'nın karakterinin unsurlarını temsil eder; ancak onların yerine getirdikleri peygamberlik sözünün bağlamında, Eriha'yı yıkan Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'dan kendini üstün tutup yücelten bir adamı temsil ederler. Peygamberlikte bir "kapı" bir kiliseyi temsil eder.

Alçakgönüllü, imanlı ruh için, yeryüzündeki Tanrı'nın evi cennetin kapısıdır. Övgü ilahisi, dua ve Mesih'in temsilcilerinin söylediği sözler, Tanrı'nın tayin ettiği vasıtalar; göklerdeki kilise için, içine kirlenmeyen hiçbir şeyin giremeyeceği o daha yüce ibadete bir halkı hazırlamak içindir.

Tanıklıklar, cilt 5, 491.

Ellen White'in torunu Arthur White gibi Adventist tarihçilerin tanıklığına göre, bir kilise kurma işine yönelik çalışmalar 1860 yılında başladı.

Ellen White, kilise hizmetinin yönetiminde düzen ihtiyacı üzerine epeyce yazmış ve yayımlamıştı (bkz. Early Writings, 97-104); James White da bu ihtiyacı konuşmalarında ve Review dergisindeki makalelerinde imanlılara sürekli hatırlatmıştı; buna rağmen kilise harekete geçmekte yavaştı. Genel hatlarıyla ortaya konulanlar iyi karşılandı, ancak bunu yapıcı bir biçimde uygulamaya dökmeye gelince direnç ve muhalefetle karşılaşıldı. James White'in Şubat ayında kaleme aldığı kısa makaleler azımsanmayacak sayıda kişiyi rehavetten uyandırdı ve şimdi bu konuda çok şey söyleniyordu.

Michigan'da White ile birlikte çalışan J. N. Loughborough, ilk cevap veren oldu. Sözleri olumluydu, ancak savunmacıydı:

'Biri şöyle diyor: Eğer yasal olarak mülk sahibi olabilecek şekilde örgütlenirsiniz, Babil'in bir parçası olursunuz. Hayır; anlıyorum ki, mülkiyetimizi yasa yoluyla koruyabilecek bir konumda olmamızla yasayı dinî görüşlerimizi korumak ve dayatmak için kullanmamız arasında oldukça büyük bir fark var. Kilise mülkünü korumak yanı sıra, bireylerin herhangi bir mülkü yasal olarak ellerinde bulundurmaları neden yanlış olmasın? — Review and Herald, 8 Mart 1860.'

James White, Review'deki açıklamasını, yayıncılık faaliyetlerinin örgütlenmesine duyulan ihtiyaç konusunu kilisenin önüne koyarak şu sözlerle kapatmıştı: 'Önerilerimize itiraz eden varsa, lütfen biz bir halk olarak uygulayabileceğimiz bir plan yazsınlar mı?' - Ibid., 23 Şubat 1860. Sahada emek verip yanıt veren ilk vaiz, Review'ün güvenilir yazışma editörü R. F. Cottrell'di. İlk tepkisi kesinlikle olumsuzdu:

"Kardeş White, kilisenin mülkiyetini güvence altına alma önerisi hakkında kardeşlerin konuşmasını istedi. Bu öneriyle tam olarak hangi tedbiri kastettiğini bilmiyorum, ancak anladığıma göre kanuna göre dinî bir topluluk olarak tüzel kişilik kazanmak içindir. Bana gelince, 'kendimize bir ad yapmak'ın yanlış olacağını düşünüyorum; çünkü bu Babil'in temelinde yatar. Tanrı'nın bunu onaylayacağını sanmıyorum.-Ibid., 22 Mart 1860.' Arthur White, Ellen G. White, cilt 1, 420, 421."

James White, 1860 yılında bir kilise haline gelme yönündeki çabasına başladı ve bir kilise bir "kapı" ile temsil edilir. Ellen White, 1860 yılı hakkında şunu söylüyor.

"1860'ta ölüm evimizin eşiğini aştı ve aile ağacımızın en genç dalını kopardı. Küçük Herbert, 20 Eylül 1860'ta doğdu, aynı yıl 14 Aralık'ta öldü." Testimonies, 1. cilt, 103.

1863'te White ailesi en büyük oğullarını da kaybetti. Oynayıp aşırı ısındıktan sonra, kumaş tabloların hazırlandığı odaya girdi ve tabloların hazırlanmasında kullanılan bazı nemli bezlerin üzerinde biraz kestirdi. 1843 ve 1850 tabloları Millerci hareketin temellerini temsil eder. 1863'te üretilen tablo, Habakkuk'un iki levhasında daha önce gösterildiği biçimiyle Levililer yirmi altıdaki "yedi kez" in reddini temsil eder. Bu tablo, sahte bir temel mesaj sunar.

"Anne ve baba, 27 Kasım Cuma [1863] Topsham'a vardıklarında, istasyonda kendilerini bekleyen kendi üç oğlunu ve Adelia'yı buldular. Hepsi görünüşe göre sağlıklıydı, Henry dışında; o ise nezleydi. Ama ertesi Salı, 1 Aralık'ta, Henry zatürre olmuş, ağır hastaydı. Yıllar sonra, en küçük kardeşi Willie, olayı yeniden anlattı:"

"Anne babalarının yokluğunda, Kardeş Howland'ın gözetimi altında Henry ve Edson, tabloları satışa hazır olacak şekilde bez üzerine monte etmekle harıl harıl meşguldüler. Howland ailesinin evinden yaklaşık bir blok ötede kiralanmış bir dükkânda çalışıyorlardı. Nihayet, Boston'dan tabloların gönderilmesini beklerken birkaç günlüğüne bir nefes alma fırsatı buldular. ... Nehir kıyısında uzun bir yürüyüşten dönerken, o [Henry] düşüncesizce uzanıp kâğıt tabloların arkasını kaplamada kullanılan birkaç nemli bezin üzerinde uyudu. Açık bir pencereden içeri soğuk bir rüzgâr esiyordu. Bu düşüncesizlik ağır bir soğuk algınlığıyla sonuçlandı." Arthur White, Ellen G. White, cilt 2, 70.

1863'te Millerci hareket, bir kilisenin kurulması ve Habakkuk'un iki levhası üzerinde temsil edilen temel gerçeklerin reddiyle sona erdi. Baş lider, Beytelli Hiel'le simgelenen biri olarak, 1860'ta kapıları kurma işine başlamış ve bunu yaptığı için en küçük oğlunu kaybetmişti. 1863'te sahte tablolar, Hiel'in en büyük oğlunun kestirdiği bir dinlenme yeri haline geldi. Üşüttü ve aynı yıl öldü. Ölümü, o sırada üretilmekte olan tabloların üzerinde uyumasıyla doğrudan bağlantılıydı. Ancak 1863'te üretilmekte olan tablo, Miller tarafından temsil edilen İlyas'ın kurduğu temelin sahtesiydi.

Yeriko'nun yeniden inşa edilmesine karşı Yeşu'nun buyruğu, "adjure" sözcüğüyle ifade edilmişti. Bu, bir yemin ve bir laneti temsil eder ve Levililer yirmi altıda "yedi kez" olarak çevrilen aynı sözcüktür. Bu, İlyas mesajına eşlik eden lanettir ve o lanet, Millerci Adventizm'in yasal bir kilisenin kurulması ve Miller'in sürçme taşının reddedilmesiyle Yeriko'yu yeniden inşa etmesiyle 1860 ve 1863'te yerine geldi. Hiel Beytel'den biriydi; bu da Yeriko'nun yeniden inşasında Hiel'in işini, bir kilise inşa etme işi olarak peygamberce vurgular.

Yeşu'nun "laneti", Eriha Savaşı'nın hikâyesiyle birlikte ilan edildi; bu savaş, anlatılırken "yedi kez" vurgusu tekrar tekrar yapılmadan aktarılamaz.

1863'te, İlyas tarafından sunulan ve William Miller tarafından temsil edilen Musa'nın mesajı ya da "yemini" bir "lanet" doğurdu. Hem Musa'nın mesajı hem de İlyas'ın çalışması reddedildi. İlyas 1889'da geri döndü, ancak 11 Eylül 2001 sonrasında dek Musa ile yeniden bağlantı kurmadı. Bu bilgi henüz savunulmadı, ancak tartışılmaz derecede sağlam.

Kutsallaşmamış din görevlileri Tanrı'ya karşı saf tutuyorlar. Aynı nefeste hem Mesih'i hem de bu dünyanın ilahını övüyorlar. Sözde Mesih'i kabul ederken, Barabbas'ı kucaklıyorlar ve eylemleriyle, 'Bu Adam değil, Barabbas' diyorlar. Bu satırları okuyan herkes dikkat etsin. Şeytan neler yapabileceğiyle övünüyor. Mesih'in, kilisesinde var olması için dua ettiği birliği bozabileceğini sanıyor. Şöyle diyor: 'İleri gideceğim ve aldatıldıklarımı aldatmak, eleştirmek, kınamak ve çarpıtmak için yalancı bir ruh olacağım.' Büyük ışık ve büyük kanıtlar almış bir kilise, aldatmanın ve yalancı tanıklığın çocuğunu ağırlarsa, o kilise Rabbin gönderdiği mesajı bir kenara atar ve en mantıksız iddiaları, yanlış varsayımları ve yanlış teorileri kabul eder. Şeytan onların budalalığına güler; çünkü gerçeğin ne olduğunu bilir.

Birçoğu, ellerinde Şeytan'ın cehennemî meşalesinden tutuşturulmuş sahte peygamberlik meşalesiyle kürsülerimizde duracak. Şüpheler ve imansızlık beslenirse, çok şey bildiklerini sanan halkın arasından sadık vaizler uzaklaştırılacak. “Bilmiş olsaydın,” dedi Mesih, “sen de, hiç değilse bu gününde, esenliğine ait olan şeyleri! Fakat şimdi bunlar gözlerinden gizlendi.”

Yine de, Tanrı'nın temeli sarsılmazdır. Rab kendisine ait olanları bilir. Kutsal kılınmış hizmetkârın ağızında hile bulunmamalıdır. Gün gibi açık olmalı, kötülüğün her türlü lekesinden arınmış bulunmalıdır. Kutsal kılınmış bir hizmet ve basın, bu itaatsiz kuşağın üzerine gerçeğin ışığını saçmada bir güç olacaktır. Işık, kardeşler, daha çok ışığa ihtiyacımız var. Siyon'da boru çalın; kutsal dağda alarm verin. Rab'bin ordusunu, kutsal kılınmış yüreklerle, Rab'bin halkına ne söyleyeceğini işitmek üzere toplayın; çünkü işitmek isteyen herkes için ışığını artırmıştır. Silahlanıp donansınlar ve savaşmaya, güçlü olana karşı Rab'bin yardımına koşmaya gelsinler. Bizzat Tanrı, İsrail için çalışacaktır. Her yalancı dil susturulacaktır. Meleklerin elleri, kurulmakta olan aldatıcı düzenleri altüst edecektir. Şeytan'ın kaleleri asla zafer kazanmayacaktır. Zafer, üçüncü meleğin mesajına eşlik edecektir. Rab'bin ordusunun komutanı Eriha'nın surlarını nasıl yıktıysa, Rab'bin buyruklarını tutan halkı da öylece zafer kazanacak ve karşıt unsurların tümü bozguna uğrayacaktır. Gökten gönderilmiş bir mesajla kendilerine gelmiş olan Tanrı'nın hizmetkârları hakkında hiçbir can yakınmasın. Artık onlarda kusur aramayın, 'Fazla kesinler; çok sert konuşuyorlar' demeyin. Sert konuşabilirler; ama bu gerekli değil mi? O'nun sesine ya da mesajına kulak vermezlerse, Tanrı dinleyenlerin kulaklarını çınlatacaktır. O, Tanrı'nın sözüne direnenleri kınayacaktır.

Şeytan, bir halk olarak aramıza, bizi azarlayıp paylayan ve hatalarımızı bırakmaya çağıran hiçbir şeyin girmemesi için mümkün olan her tedbiri almıştır. Ama Tanrı'nın sandığını taşıyacak bir halk vardır. İçimizden bazıları çıkıp gidecek; artık sandığı taşımayacaklar. Ama bunlar gerçeğe set çekmek için duvarlar dikemezler; çünkü o, sona kadar ileriye ve yukarıya doğru gidecektir. Geçmişte Tanrı insanlar yetiştirdi ve hâlâ O'nun buyruğunu yerine getirmeye hazırlanmış, fırsat bekleyen insanları vardır—yalnızca iyi karılmamış harçla sıvanmış duvarlar gibi olan kısıtlamaların içinden geçip gidecek insanlar. Tanrı Ruhunu insanların üzerine koyduğunda, onlar çalışır. Rab'bin sözünü ilan edecekler; seslerini boru gibi yükseltecekler. Gerçek, onların elinde küçülmeyecek veya gücünü yitirmeyecektir. Halka suçlarını ve Yakup'un evine günahlarını gösterecekler. Din Hizmetkârlarına Tanıklıklar, 409-411.